

følger konjunkturerne årstidernes skiften, for andre virksomheder kan det være markeder, et russisk marked der pludselig bryder sammen, et fjernøstligt marked der pludselig bryder sammen – er det vores opfattelse, at man skal indrette skattelovgivningen sådan, at vi ikke bruger kalenderen eller noget andet til at lave nogle kunstige opgørelser, men at vi ser på virksomheden som det, der på nudansk hedder en »going concern«, hvor der nogle år er underskud og nogle år overskud. Og efter vores mening er det en ren likviditetsbetragtning for skattemyndighederne, om vi lader den virksomhed fortsætte, eller vi pludselig laver nogle opgørelser og tvinger den til at betale skat.

Så derfor: Alle elementer i det her forslag tyder på manglende forståelse for, hvordan det er at drive privat virksomhed. Det skal jeg ikke bebrejde hr. Frank Aaen, for selv om hr. Frank Aaen er blevet den heldige indehaver af en aktie, eller i hvert fald bruger rettighederne for en aktie i en større dansk virksomhed, så har det jo ikke formidlet, at hr. Frank Aaen har fået indsigt i, hvordan erhvervslivet bliver drevet.

Men at skatteministeren har så dårlige rådgi-vere, at skatteministeren kan gå op og erklære sig enig i indholdet i det her forslag, tyder på, at skatteministeren er ude i et politisk ærinde og ikke et økonomisk ærinde. For hvis det var et økonomisk ærinde, ville man afvise det her forslag. Og det gør Fremskridtspartiet derfor.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal selvfølgelig takke dem, der har udtalt sig positivt om forslaget. Jeg skal også takke dem, der har gjort det modsatte, fordi de dermed har bragt den klarhed ind i dansk politik, der hedder, at der er nogle her i Folketinget, der forsvarer selv det mest usle skattehul, fordi de har en opfattelse af, at bare pengene kommer ned i erhvervslivets lommer, så gavner det et eller andet sted. Det gør det nok også. Bare ikke dér, hvor jeg synes det skal gavne.

Baggrunden for, at vi stillede en stribe spørgsmål i sin tid, dels i Erhvervsudvalget og dels som § 20-spørgsmål, var, at vi noterede os den intense jagt, der var omkring et skatteunderskud i selskabet Gefion. Det var det, som Thorsen gik efter. Det var det, som forskellige pensionskasser rundt omkring Thorsen mere eller mindre åbenlyst også gik efter. Og der er

ingen tvivl om, at det allervigtigste ved at skulle have fat i Gefion ville være at udnytte de meget store skattefradrag, der ligger latent i selskabet Gefion.

Derfor begyndte vi at spørge: Hvordan kan det her lade sig gøre? Og vi nåede frem til to metoder, som åbenlyst har været interessante. Den ene metode var den, vi har haft fat i med det her forslag i dag, at hvis man tilføjer nogle aktiver af en bestemt type, kunne man udnytte nogle fradrag, der stammede fra samme type aktiv. Det er formentlig den mindste del af metoden.

Den anden metode, som vi ikke er nået helt til bunds i endnu, er, at man godt nok har konstateret et underskud, og alle ved, at det er der, men man venter til et vilkårligt tidspunkt med at aktivere underskuddet skattemæssigt, og på den måde undgår man 5-års-regelen, altså den regel, der i dag er for, at hvis man ikke har udnyttet et skattemæssigt underskud senest 5 år efter, at det er opstået, så kan man ikke udnytte det. Og hvis man fusionerer, efter at man har konstateret det skattemæssige underskud, kan man heller ikke videreføre det. Men for at omgå disse begrænsninger undlader man simpelt hen at aktivere et faktisk konstateret underskud. Man undlader at aktivere det i skatte-regnskabet.

Den anden del har vi lidt fat i endnu. Vi vil følge op med nogle spørgsmål til skatteministeren. Det er i hvert fald helt givet, at vi vil gøre, hvad vi kan, for at det skatteunderskud i milliardstørrelsesorden, der ligger i selskabet Gefion, ikke bare bliver udnyttet til at spekulere i ikke at skulle betale den skat, som man bør betale.

Erhvervsbeskatningen i Danmark er faktisk ualmindelig rimelig, og derfor mener vi, at man bør gøre alt for, at man så heller ikke kan udnytte forskellige fiduser for at nedbringe den i forvejen alt for lave – jeg kom vist til at sige rimelig, og det mente jeg ikke, rimelig lav – selskabsskat.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Når jeg tager ordet igen, så er det, fordi jeg mener, at hr. Kim Behnkes tale kunne give det fejlagtige indtryk, at det her sådan var uopdyrket mark, vi bevæger os ind på.

Hr. Kim Behnke fremstillede det, som om at det at man kan tage et skattemæssigt underskud med i forbindelse med en skattemæssig fusion er sådan noget, der er helt naturligt i